

İSLÂMDA RÖNESANS VE REFORM YOKTUR

Son din olan İslâmiyet değişmek için değil,değiştirmek,insanları zamana ve hakikata dönüştürmek için gönderilmiştir.

Değişmeye ihtiyacı olmayan İslâmiyet,son ve ilahi kaynaklıdır.

Sürekli bir şekilde değişen,bir nebze de olsa istifade edecekleri,kutsal bildikleri muharref kitaplarına kadar değiştiren batı;içimize atmaya çalıştıkları –Rönesans- ifadesiyle de,İslâmiyeti kendilerine,kendilerini muhafazadan mahrum kitap ve dinlerine benzetmeye çalışmaktadırlar.

Değişmeyi ifade eden Rönesans;sürekli değişmeyi ve dönüşmeyi gerektirir. Bu değişme zaman be zaman devreye girdiği gibi,insanlara göre de farklılık arz eder. Yani;her asırda insanlar sayısınca,her insanı ayrı ayrı memnun edecek kuralların konulmasını gerektirecektir. Bu da fıtrat ve mantığa ve o dinin mükemmelliğine zıt bir durumdur.

İslâmiyet asırları kuşatacak ve kucaklayacak bir yüksekliğe ve mantığa,bir şefkat ve merhamete sahip evrensel,cihanşümul bir dindir.

İslâmiyet ve onun kanunları ezelden geldiğinden elbette ebede gidecektir. İnsanların kanunları ise;insanlar gibi fani olup,zevale ve bitmeye mahkumdur. Her ne kadar,sürekli değiştirilse de...

İslâmda Rönesans ve Reform Yoktur

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 15:51 -

Nitekim,insanları istibdatla idare etmeye çalışan Rusya ve Çin dahi,neticede birden bire yıkıma maruz ve mahkum olmuştur.

İlahi irade ile insanın iradesi,elbetteki mukayeseye girmez. Onun gibi de;insanın ortaya koyduğu adaleti oluşturacak ve tesis edecek kavramlar ile,ilahi esaslar arasındaki fark,ezel ile ebed arasındaki fark ve mesafe gibidir.

Bunların içerisinde adalet esasına bakacak olursak;Adalet, Allahın âdil isminin bir tecelli ve görüntüsüdür. Onun karşısında Fir'avn ve Nemrut yok olub gittiği gibi, Âdil isminin tecellisi olan Hak ve Adalet karşısında şimdiye kadar hiçbir zalim duramamış,bundan sonrada duramayacaktır.

Allah adaletinin gereği eşit muamele eder. Yani,zalime zalimliğine yakışır ve müstehak olduğu şekliyle cezalandırırken,mazluma da layık olduğu mükafatını zatına yakışır şekliyle verir.

Adalet mekanizması,gayet hassas bir mekanizmadır. En küçük hata ve ihmali kabul etmez. Her kesin üzerinde olması gerekir ki;adil olsun ve hükmetsin.

Nasıl ki;yetmiş yıl öncesinin fakir,zaif,harbten çıkmış,teknolojisi olmayan dönemin insanları ile,şimdiki zamanın ve zeminin insanların farklılığı içerisinde,onları memnun edecek bir adalet sistemi sadece maddi maddelerle değil,manevi ağırlıklı olmalı.

İlâhi adaletin dışında hiçbir adalet sistemi;insanların aklına,ruhuna,vicdan ve kalbine köklü bir şekilde,kök salarak nüfuz edemez. Nüfuz edemeyince de,tesirini icra edemez. Neticede adaletteki müessiriyet ortadan kalkar,yerini zulüm ve anarşi alır. Kanunlar caydırıcı olduğu nisbette müessiriyetini icra ederler.

Allahın sürekli bir şekilde kontrolü altında olup,ona iman ve itaat eden bir fert,bir aile ve bir toplum;sürekli bir şekilde kendilerinin,bir kontrol mekanizması altında olduğuna inanır ve ona göre davranarak;sevimli,istekli ve ibadeti netice verecek bir mecburiyet hisseder.

İslâmda Rönesans ve Reform Yoktur

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 15:51 -

Böyle bir kanunun teşekkülünde de en büyük rol; siyasiler kadar, belki onlardan daha fazla olarak ulemaya düşer. Prof.A.Akgündüz bir tesbitinde:” Osmanlı kanunnamelerinin kanuni devrinde zirveye ve kemale yükseldiği ve II. Selim devrinden itibaren ise, inişe geçtiğidir. Bunda başta Padişahların ve devlet adamlarının rollerinin olması yanında, Kanunnamelerin asıl mimarı olan alimlerin ve nişancılarının da büyük rolü vardır.”
[1]

Hadiste:” Hakimler hüküm saatinde bıçaksız boğazlananların azabını çekerler.” buyrulur.

10-9-1996 MEHMET ÖZÇELİK

[1] Yeni Asya gazt.9-4-1994.